Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI 94/57/EY,

annettu 22 päivänä marraskuuta 1994,

alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista

(EYVL L 319, 12.12.1994, s. 20)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission direktiivi 97/58/EY, annettu 26 päivänä syyskuuta 1997	L 274	8	7.10.1997
►**M2**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/105/EY, annettu 19 päivänä joulukuuta 2001	L 19	9	22.1.2002

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 94/57/EY,

annettu 22 päivänä marraskuuta 1994,

alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 84 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä ([3]),

sekä katsoo, että

merenkulun turvallisuutta koskevasta yhteisestä politiikasta 8 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa päätöslauselmassa ([4]) neuvosto on vahvistanut tavoitteeksi pitää poissa yhteisön vesiltä alukset, jotka eivät täytä vaatimuksia, ja asettanut etusijalle yhteisön toimet, joilla pyritään varmistamaan kansainvälisten sääntöjen tosiasiallinen ja yhdenmukainen soveltaminen laatimalla yhteiset standardit luokituslaitoksille,

merenkulun turvallisuutta ja meren pilaantumisen ehkäisemistä voidaan parantaa tehokkaasti soveltamalla tarkasti yleissopimuksia, päätöslauselmia ja kansainvälisiä sääntöjä edistäen samalla palvelujen vapaan tarjonnan tavoitetta,

lippuvaltion ja satamavaltion on valvottava, täyttävätkö alukset merenkulun turvallisuutta ja meren pilaantumisen ehkäisemistä koskevat yhtenäiset kansainväliset standardit,

jäsenvaltioiden on annettava kansainväliset turvallisuutta ja pilaantumisen ehkäisemistä koskevat todistuskirjat, joista määrätään muun muassa vuoden 1974 Solas-yleissopimuksessa, vuoden 1966 lastiviivayleissopimuksessa sekä vuoden 1973 Marpol-yleissopimuksessa ja sen vuoden 1978 pöytäkirjassa, sekä varmistettava mainittujen yleissopimusten määräysten soveltaminen,

mainittujen yleissopimusten mukaan kaikki jäsenvaltiot voivat antaa teknisille järjestöille eriasteiset valtuudet antaa todistuksia kyseisten määräysten noudattamisesta ja siirtää näille toimivallan antaa vastaavia turvallisuuskirjoja,

monet maailman luokituslaitoksista eivät huolehdi asianmukaisesta sääntöjen täytäntöönpanosta eivätkä riittävästä luotettavuudesta toimiessaan kansallisten viranomaisten puolesta, koska niillä ei ole käytettävissä tarvittavia rakenteita eikä kokemusta ollakseen luotettavia ja voidakseen suorittaa tehtävänsä suurella ammattitaidolla,

jäsenvaltiot eivät pysty riittävällä tavalla toteuttamaan tavoitetta asianmukaisten standardien asettamiseksi luokituslaitoksille, ja se on paremmin toteutettavissa yhteisön tasolla,

sopiva menettely käsittää laitosten hyväksymisen vähimmäisvaatimuksista annetun neuvoston direktiivin, joka jättää varsinaisen hyväksymisen, yksityiskohtaiset soveltamissäännöt ja direktiivin täytäntöönpanon jäsenvaltioiden päätettäväksi,

---

([1]) EYVL N:o C 167, 18.6.1993, s. 13

([2]) EYVL N:o C 34, 2.2.1994, s. 14

([3]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 9 päivänä maaliskuuta 1994 (EYVL N:o C 91, 28.3.1994, s. 9), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 19 päivänä syyskuuta 1994 (EYVL N:o C 301, 27.10.1994, s. 75) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 16 päivänä marraskuuta 1994.

([4]) EYVL N:o C 271, 7.10.1993, s. 1

▼B

standardit EN 45004 ja EN 29001 yhdessä kansainvälisen luokituslaitosjärjestön (IACS) standardien kanssa antavat riittävät takeet asianomaisten laitosten suoritusten laadusta,

radioturvallisuuskirjan antaminen lastialuksille voidaan antaa yksityisten laitosten tehtäväksi, joilla on riittävä asiantuntemus ja pätevä henkilökunta,

laitosten, jotka haluavat tulla hyväksytyksi tätä direktiiviä varten, on toimitettava jäsenvaltioille kaikki todisteet ja tiedot siitä, että ne täyttävät vähimmäisvaatimukset, ja jäsenvaltioiden on annettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiedoksi hyväksymiensä laitosten nimet,

komissio voi myöntää kolmen vuoden hyväksynnän laitoksille, jotka eivät täytä liitteessä esitettyjä luokiteltujen alusten vähimmäismäärää ja -tonnimäärää sekä päätoimisten katsastajien vähimmäismäärää koskevia vaatimuksia, mutta jotka täyttävät kaikki muut vaatimukset; näiden laitosten hyväksyntää olisi jatkettava kolmen vuoden määräajan päätyttyä, jos ne täyttävät yhä samat vaatimukset; kolmen vuoden hyväksynnän vaikutukset olisi rajoitettava koskemaan pyynnön esittänyttä jäsenvaltiota ja ainoastaan kyseistä määräaikaa,

sisämarkkinoiden toteutuminen edellyttää palvelujen vapaata liikkuvuutta siten, että laitoksia, jotka täyttävät ammattitaidon ja luotettavuuden takaavat yhteiset vaatimukset, ei voida estää tarjoamasta palvelujaan yhteisössä, jos jäsenvaltio on päättänyt siirtää lakisääteiset tehtävänsä ulkopuolisen hoidettavaksi; kyseinen jäsenvaltio voi kuitenkin rajoittaa valtuuttamiensa laitosten lukumäärää avoimesti ja puolueettomasti määriteltyjen tarpeidensa perusteella sillä varauksella, että komissio valvoo asiaa komiteamenettelyn kautta,

alusten tarkastus- ja katsastuspalvelujen vapaata tarjontaa koskevan periaatteen täytäntöönpano voi olla asteittaista, ylittämättä kuitenkaan vahvistettua määräaikaa,

kansallisten viranomaisten on osallistuttava läheisemmin alusten katsastuksiin ja vastaavien todistuskirjojen antamiseen kansainvälisten turvallisuussääntöjen täydellisen noudattamisen varmistamiseksi silloinkin, kun jäsenvaltiot antavat lakisääteiset tehtävänsä ulkopuolisille laitoksille; tämän vuoksi on aiheellista luoda läheinen yhteistyösuhde viranomaisten ja laitosten välille, joka saattaa edellyttää, että asianomaisella laitoksella on paikallinen edustaja sen jäsenvaltion alueella, jonka puolesta se suorittaa tiettyjä tehtäviä,

olisi perustettava sääntelykomitea avustamaan komissiota sen yrityksissä taata nykyisten merenkulun ja ympäristön turvallisuutta koskevien standardien tosiasiallinen soveltaminen ottaen huomioon kansalliset ratifiointimenettelyt,

kansainvälisissä yhteyksissä tapahtuneen kehityksen asianmukaiseksi huomioon ottamiseksi ja vähimmäisvaatimusten ajan tasalle saattamiseksi komissio toimii 13 artiklassa määriteltyä menettelyä noudattaen,

jäsenvaltioiden puolesta toimivien laitosten suorituksiin liittyvien tietojen perusteella, jotka jäsenvaltiot toimittavat 11 artiklan säännösten mukaisesti, komissio päättää 13 artiklassa määriteltyä menettelyä noudattaen, pyytääkö se jäsenvaltioita peruuttamaan sellaisten laitosten hyväksynnän, jotka eivät enää täytä kaikkia yhteisiä vähimmäisvaatimuksia,

jäsenvaltioilla on kuitenkin edelleen oltava mahdollisuus keskeyttää laitokselle myönnetyn valtuutuksen voimassaolo, jos turvallisuus tai ympäristö ovat vakavassa vaarassa; komissio päättää viipymättä edellä mainittua menettelyä noudattaen, onko kansallinen keskeytys mahdollisesti peruutettava,

kunkin jäsenvaltion on määräajoin arvioitava sen puolesta toimivien laitosten suoritukset ja toimitettava komissiolle ja kaikille muille jäsenvaltioille näitä suorituksia koskevat tarkat tiedot,

jäsenvaltioiden on satamaviranomaisina edistettävä turvallisuutta ja pilaantumisen ehkäisemistä yhteisön vesillä tarkastamalla ensisijaisesti alukset, jotka ovat saaneet todistuskirjansa laitoksilta, jotka eivät täytä yhteisiä vaatimuksia, ja tällä tavalla varmistettava, että kolmannen

▼B

valtion lipun alla purjehtivat alukset eivät saa osakseen suotuisampaa kohtelua,

komitean päätösmenettelynä on oltava menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 13 päivänä heinäkuuta 1987 tehdyn neuvoston päätöksen 87/373/ETY ([1]) 2 artiklassa määritelty menettely III a,

luokituslaitokset velvoitetaan saattamaan ajan tasalle ja soveltamaan teknisiä standardejaan turvallisuussääntöjen yhdenmukaistamiseksi ja kansainvälisten sääntöjen yhtenäisen soveltamisen varmistamiseksi yhteisössä, ja

tällä hetkellä ei ole olemassa yhtenäisiä kansainvälisiä standardeja rungosta, koneistosta, sähkölaitteista ja hallintalaitteista, joita kaikkien alusten olisi noudatettava rakentamisvaiheessa ja niiden käyttöiän aikana; nämä standardit voidaan laatia hyväksyttyjen luokituslaitosten sääntöjen tai vastaavien standardien mukaisesti, jotka kansallisten viranomaisten on annettava teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetussa neuvoston direktiivissä 83/189/ETY ([2]) määriteltyä menettelyä noudattaen,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä säädetään toimenpiteistä, joita jäsenvaltioiden ja alusten tarkastusta, katsastusta ja todistuskirjojen antamista harjoittavien laitosten on noudatettava merenkulun turvallisuutta ja meren pilaantumisen ehkäisemistä koskevien kansainvälisten yleissopimusten noudattamisen varmistamiseksi, edistäen samalla palvelujen vapaan tarjonnan tavoitetta. Tämä menettely käsittää erityisesti kansainvälisten yleissopimusten soveltamisalaan kuuluvien alusten runkoa, koneistoa, sähkölaitteita ja hallintalaitteita koskevien turvallisuusmääräysten laatimisen ja täytäntöönpanon.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ”aluksella” kansainvälisten yleissopimusten soveltamisalaan kuuluvaa alusta;

▼M2

b) ”jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella” alusta, joka on rekisteröity jäsenvaltiossa ja purjehtii kyseisen jäsenvaltion lipun alla sen lainsäädännön mukaisesti. Alukset, jotka eivät vastaa tätä määritelmää, rinnastetaan kolmannen maan lipun alla purjehtiviin aluksiin;

c) ”tarkastuksilla ja katsastuksilla” tarkastuksia ja katsastuksia, joiden suorittaminen on kansainvälisten yleissopimusten mukaan pakollista;

d) ”kansainvälisillä yleissopimuksilla” ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta (Solas), vuonna 1966 tehtyä kansainvälistä lastiviivasopimusta sekä alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta ja sen vuoden 1978 pöytäkirjaa, sekä 19 päivänä joulukuuta 2001 voimassa olevia näiden yleissopimusten pöytäkirjoja ja muutoksia sekä asiaan liittyviä, kaikkia jäsenvaltioita sitovia sääntöjä;

▼B

e) ”laitoksella” luokituslaitosta tai muuta yksityistä toimielintä, joka suorittaa turvallisuudenarviointitehtäviä jonkin viranomaisen puolesta;

([1]) EYVL N:o L 197, 18.7.1987, s. 33
([2]) EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/10/EY (EYVL N:o L 100, 19.4.1994, s. 30).

▼B

f) ”hyväksytyllä laitoksella” 4 artiklan mukaisesti hyväksyttyä laitosta;

g) ”valtuuttamisella” tekoa, jolla jäsenvaltio antaa valtuudet tai siirtää toimivallan hyväksytylle laitokselle,

h) ”todistuskirjalla” kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti jäsenvaltion toimesta tai puolesta annettua todistuskirjaa;

▼M2

i) ”luokitustodistuksella” luokituslaitoksen antamaa asiakirjaa, jossa todistetaan aluksen rakenteen ja laitteistojen kunnon soveltuvuus erityiseen tarkoitukseen tai käyttöön kyseisen laitoksen vahvistamien ja julkistamien sääntöjen ja määräysten mukaisesti;

j) ”lastialuksen radioturvallisuuskirjalla” tarkistetuissa Solas 74/78:n radiosäännöissä käyttöönotettua, IMO:n hyväksymää todistuskirjaa;

▼B

k) ”sijoituspaikalla” paikkaa, jossa laitoksen sääntömääräinen kotipaikka, hallinnollinen päätoimipaikka tai pääasiallinen toimipaikka sijaitsee.

3 artikla

1. Ottaessaan kantaakseen kansainvälisiin yleissopimuksiin perustuvan vastuunsa ja velvoitteensa jäsenvaltioiden on toimittava siten, että niiden asianomaiset viranomaiset voivat varmistaa mainittujen yleissopimusten määräysten tosiasiallisen soveltamisen, erityisesti alusten tarkastuksen ja katsastusten sekä todistuskirjojen ja vapautuskirjojen antamisen osalta. ►**M2** Jäsenvaltioiden on toimittava ohjeista lippuvaltioiden avustamiseksi IMO:n oikeudellisten välineiden täytäntöönpanossa annetun IMO:n päätöslauselman A.847(20) liitteen ja lisäyksen asianmukaisten määräysten mukaisesti. ◄

2. Jos jäsenvaltio päättää 1 kohtaa varten sen lipun alla purjehtivien alusten osalta:

i) valtuuttaa laitoksia suorittamaan kaikki tai osan todistuskirjoihin liittyvistä tarkastuksista ja katsastuksista, mukaan lukien ne, joiden perusteella voidaan arvioida 14 artiklan noudattamista, ja tarvittaessa antamaan tai uusimaan niihin liittyvät todistuskirjat tai

ii) käyttää laitoksia i alakohdassa tarkoitettujen tarkastusten ja katsastusten toteuttamiseen kokonaisuudessaan tai osaksi,

se voi antaa nämä tehtävät ainoastaan hyväksytyille laitoksille.

Toimivaltaisen viranomaisen on kaikissa tapauksissa hyväksyttävä ensimmäisten vapautuskirjojen antaminen.

Lastialuksen radioturvallisuuskirjan osalta nämä tehtävät voidaan kuitenkin antaa toimivaltaisen viranomaisen hyväksymälle yksityiselle laitokselle, jolla on riittävä asiantuntemus ja pätevä henkilökunta suorittamaan radioviestinnän turvallisuuden arviointiin liittyviä erityistehtäviä toimivaltaisen viranomaisen puolesta.

3. Tämä artikla ei koske todistuskirjojen antamista aluksen yksittäisistä varusteista.

▼M2

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat myöntää valtuutuksen jollekin laitokselle, jolla ei vielä ole hyväksyntää, on esitettävä komissiolle hyväksyntää koskeva pyyntö, johon liitetään täydelliset tiedot ja näyttö liitteessä vahvistettujen vaatimusten täyttämisestä sekä asiakirja, jossa laitos sitoutuu noudattamaan 15 artiklan 2, 4 ja 5 kohdan säännöksiä. Komissio tekee yhdessä pyynnön esittävän jäsenvaltion kanssa arvion laitoksista, joita koskevan hyväksymispyynnön se on vastaanottanut, varmistaakseen, että laitokset täyttävät edellä mainitut vaatimukset ja sitoutuvat noudattamaan niitä. Hyväksymistä koskevassa päätöksessä otetaan huomioon 9 artiklassa tarkoitettu laitoksen todettu toiminnan laatu turvallisuuden edistämisessä ja pilaantumisen ehkäisemisessä. Komissio myöntää hyväksynnän 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

▼M2

2. Jäsenvaltiot voivat esittää komissiolle kolmen vuoden määräaikaista hyväksyntää koskevan erityisen pyynnön niiden laitosten osalta, jotka täyttävät kaikki liitteen vaatimukset lukuun ottamatta sen A jakson 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia. Näiden erityisten pyyntöjen osalta noudatetaan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä sillä erotuksella, että komission yhdessä jäsenvaltion kanssa tekemän arvioinnin yhteydessä on liitteessä esitettyjen vaatimusten noudattamista arvioitava kaikkien muiden paitsi A jakson 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten osalta. Tällaisten määräaikaisten hyväksyntöjen vaikutukset rajoitetaan koskemaan vain jäsenvaltioita, jotka ovat esittäneet tällaista hyväksyntää koskevan pyynnön.

3. Jäljempänä 7 artiklan nojalla perustettu komitea valvoo tarkasti kaikkia hyväksynnän saaneita laitoksia, erityisesti niitä, joita tarkoitetaan 2 kohdassa, niiden määräaikaisen hyväksynnän jatkamista tai jatkamatta jättämistä koskevaa mahdollista päätöstä silmällä pitäen. Viimeksi mainittujen laitosten osalta ei tällaisen hyväksynnän jatkamista koskevassa päätöksessä oteta huomioon A jakson 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, mutta siinä otetaan huomioon 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu laitoksen todettu toiminnan laatu turvallisuuden edistämisessä ja pilaantumisen ehkäisemisessä. Kaikissa määräaikaisen hyväksynnän jatkamista koskevissa päätöksissä on eriteltävä ne mahdolliset edellytykset, joiden mukaisesti tällaiseen jatkamiseen suostutaan.

4. Komissio laatii ja saattaa ajan tasalle luettelon 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti hyväksytyistä laitoksista. Luettelo julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5. Laitosten, jotka 22 päivänä tammikuuta 2002 jo on hyväksytty tämän direktiivin perusteella, hyväksynnät pysyvät voimassa. Niiltä vaaditaan kuitenkin tässä direktiivissä säädettyjen uusien vaatimusten noudattamista, ja tämä arvioidaan ensimmäisten 11 artiklassa tarkoitettujen arviointien yhteydessä.

▼B

5 artikla

▼M2

1. Soveltaessaan 3 artiklan 2 kohtaa jäsenvaltiot eivät pääsääntöisesti voi kieltäytyä valtuuttamasta hyväksyttyä laitosta suorittamaan kyseisiä tehtäviä, ellei 3 kohdasta sekä 6 ja 11 artiklasta muuta johdu. Ne voivat kuitenkin rajoittaa valtuuttamiensa laitosten lukumäärää tarpeidensa perusteella sillä edellytyksellä, että niillä on avoimet ja puolueettomat perusteet menettelylleen. Jäsenvaltion pyynnöstä komissio toteuttaa aiheelliset toimenpiteet 7 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

---

3. Jotta jäsenvaltio voi hyväksyä, että kolmannessa valtiossa sijaitseva hyväksytty laitos suorittaa kaikki tai osan 3 artiklassa tarkoitetuista tehtävistä, se voi vaatia kyseistä kolmatta maata myöntämään vastavuoroisen kohtelun yhteisössä sijaitseville hyväksytyille laitoksille. Lisäksi yhteisö voi vaatia, että kolmas valtio, jossa hyväksytty laitos sijaitsee, myöntää vastavuoroisen kohtelun yhteisössä sijaitseville hyväksytyille laitoksille.

▼B

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden, jotka valitsevat 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn, on luotava yhteistyösuhde toimivaltaisen viranomaisensa ja niiden puolesta toimivien laitosten välille.

▼M2

2. Yhteistyösuhdetta on säädeltävä määrämuotoisella ja ketään syrjimättömällä kirjallisella sopimuksella tai vastaavalla oikeudellisella järjestelyllä, jossa vahvistetaan laitosten erityiset tehtävät ja toimet ja johon sisältyvät vähintään

a) IMO:n päätöslauselman A.739(18) liitteessä II esitetyt määräykset, jotka koskevat viranomaisen puolesta toimivien laitosten valtuuttami-

▼M2

seen liittyviä toimintaohjeita, ottaen huomioon viranomaisen puolesta toimivien hyväksyttyjen laitosten valtuuttamista koskevasta mallisopimuksesta annettujen IMO:n meriturvallisuuskomitean kiertokirjeen MSC/Circ. 710 ja meriympäristön suojelukomitean kiertokirjeen MEPC/Circ. 307 liite, lisäykset ja täydennykset;

b) seuraavat taloudellista vastuuta koskevat määräykset:

i) jos viranomainen on tuomioistuimen lainvoimaisen päätöksen tai riita-asiassa käytetyssä välitysmenettelyssä aikaansaadun ratkaisun mukaan vastuussa vahingosta ja velvollinen suorittamaan korvausta vahinkoa kärsineille sellaisen omaisuuden häviämisen tai vahingoittumisen taikka henkilövahingon tai kuolemantapauksen johdosta, jonka on kyseisessä tuomioistuimessa osoitettu johtuneen hyväksytyn laitoksen, sen elinten, työntekijöiden, edustajien tai muiden hyväksytyn laitoksen puolesta toimivien henkilöiden tahallisesta teosta tai laiminlyönnistä taikka törkeästä huolimattomuudesta, viranomaisella on oikeus saada hyväksytyltä laitokselta taloudellinen korvaus siltä osin kuin kyseinen omaisuuden häviäminen, vahingoittuminen, ruumiinvamma tai kuolema on kyseisen tuomioistuimen päätöksen mukaan hyväksytyn laitoksen aiheuttama;

ii) jos viranomainen on tuomioistuimen lainvoimaisen päätöksen tai riita-asiassa käytetyssä välitysmenettelyssä aikaansaadun ratkaisun mukaan vastuussa vahingosta ja velvollinen suorittamaan korvausta vahinkoa kärsineille sellaisen henkilövahingon tai kuolemantapauksen johdosta, jonka on kyseisessä tuomioistuimessa osoitettu johtuneen hyväksytyn laitoksen, sen työntekijöiden, edustajien tai muiden hyväksytyn laitoksen puolesta toimivien henkilöiden huolimattomasta tai varomattomasta toiminnasta tai laiminlyönnistä, viranomaisella on oikeus saada hyväksytyltä laitokselta taloudellinen korvaus siltä osin kuin henkilövahinko tai kuolemantapaus on kyseisen tuomioistuimen päätöksen mukaan hyväksytyn laitoksen aiheuttama; jäsenvaltiot voivat rajoittaa hyväksytyn laitoksen maksettavaksi tulevaa enimmäiskorvausta, joka ei kuitenkaan saa olla alle 4 miljoonaa euroa;

iii) jos viranomainen on tuomioistuimen lainvoimaisen päätöksen tai riita-asiassa käytetyssä välitysmenettelyssä aikaansaadun ratkaisun mukaan vastuussa vahingosta ja velvollinen suorittamaan korvausta vahinkoa kärsineille sellaisen omaisuuden häviämisen tai vahingoittumisen johdosta, jonka on kyseisessä tuomioistuimessa osoitettu johtuneen hyväksytyn laitoksen, sen työntekijöiden, edustajien tai muiden hyväksytyn laitoksen puolesta toimivien henkilöiden huolimattomasta tai varomattomasta toiminnasta tai laiminlyönnistä, viranomaisella on oikeus saada hyväksytyltä laitokselta korvaus siltä osin kuin kyseinen omaisuuden häviäminen tai vahingoittuminen on kyseisen tuomioistuimen päätöksen mukaan hyväksytyn laitoksen aiheuttama; jäsenvaltiot voivat rajoittaa hyväksytyn laitoksen maksettavaksi tulevaa enimmäiskorvausta, joka ei kuitenkaan saa olla alle 2 miljoonaa euroa;

c) määräykset viranomaisen tai sen nimeämän puolueettoman ulkopuolisen elimen määräajoin suorittamasta tarkastuksesta, joka koskee niitä tehtäviä, joita laitokset hoitavat sen puolesta 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla;

d) mahdollisuus suorittaa alusten satunnaisia ja yksityiskohtaisia tarkastuksia;

e) määräykset niiden luokittelemaa aluskantaa, luokan muutoksia, luokituksen voimassaolon keskeyttämisiä tai luokituksen peruuttamisia koskevien olennaisten tietojen ilmoittamisesta 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

▼B

3. Sopimuksessa tai vastaavassa lainsäädännöllisessä järjestelyssä voidaan vaatia, että hyväksytyllä laitoksella on paikallinen edustaja sen jäsenvaltion alueella, jonka puolesta se suorittaa 3 artiklassa tarkoitetut tehtävät. Tämä vaatimus voidaan täyttää laillisella paikallisella edusta-

▼B

jalla, joka jäsenvaltion lainsäädännön ja sen kansallisten tuomioistuinten toimivallan mukaisesti on oikeushenkilö.

4. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tarkat tiedot tämän artiklan säännösten mukaisesti luodusta yhteistyösuhteesta. Komissio antaa niistä sen jälkeen tiedon muille jäsenvaltioille.

▼M2

5. Komissio toimittaa viimeistään 22 päivänä heinäkuuta 2006 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan tässä artiklassa tarkoitetun asianomaisten osapuolten vastuukysymyksiä säätelevän järjestelmän taloudellisia vaikutuksia ja erityisesti sen seurauksia hyväksyttyjen laitosten taloudellisen tasapainon kannalta.

Kertomus laaditaan yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisten osapuolten, erityisesti hyväksyttyjen laitosten kanssa. Komissio esittää ehdotuksen tämän direktiivin muuttamiseksi erityisesti vastuuperiaatteen sekä enimmäisvastuun osalta, jos tämä osoittautuu arvioinnin perusteella tarpeelliseksi.

7 artikla

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

▼B

8 artikla

▼M2

1. Tätä direktiiviä voidaan sen soveltamisalaa laajentamatta muuttaa 7 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen

— 2 artiklan d alakohdassa, 3 artiklan 1 kohdassa ja 6 artiklan 2 kohdassa mainittuihin kansainvälisiin yleissopimuksiin, pöytäkirjoihin, säännöstöihin ja päätöslauselmiin myöhemmin tehtyjen ja voimaan tulleiden muutosten soveltamiseksi tähän direktiiviin liittyviltä osin,

— liitteessä vahvistettujen vaatimusten ajan tasalle saattamiseksi ottaen huomioon erityisesti IMO:n asiaa koskevat päätökset, ja

— 6 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii ja iii alakohdassa yksilöityjen määrien muuttamiseksi.

▼B

2. Uusien säädösten tai 2 artiklan d alakohdassa tarkoitettuihin yleissopimuksiin liittyvien pöytäkirjojen antamisen seurauksena neuvosto päättää, komission ehdotuksesta ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden parlamentaariset menettelyt sekä IMO:n asiaa koskevat menettelyt, näiden uusien säännösten tai näiden pöytäkirjojen ratifiointia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä huolehtien siitä, että niitä sovelletaan samanaikaisesti ja yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa.

▼M2

9 artikla

1. Edellä 4 artiklassa tarkoitettu laitoksen hyväksyntä on peruutettava, jos laitos ei enää täytä liitteessä asetettuja vaatimuksia tai se ei saavuta 2 kohdassa tarkoitettua todettua toiminnan laatua turvallisuuden edistämisessä ja pilaantumisen ehkäisemisessä. Hyväksynnän peruuttamisesta päättää komissio 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sen jälkeen, kun kyseessä olevalle laitokselle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksensa.

2. Laatiessaan 1 kohdassa tarkoitettuun hyväksynnän peruuttamiseen liittyviä päätösluonnoksia komissio ottaa huomioon 11 artiklassa tarkoitetuista hyväksyttyjen laitosten arvioinneista saadut tulokset sekä

▼M2

laitosten todetun toiminnan laadun turvallisuuden edistämisessä ja pilaantumisen ehkäisemisessä, mikä mitataan siten, että huomioon otetaan kaikki laitoksen luokittelemat alukset riippumatta siitä, minkä lipun alla ne purjehtivat.

Laitoksen toiminnan laatu turvallisuuden edistämisessä ja pilaantumisen ehkäisemisessä todetaan satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevan Pariisin yhteisymmärryspöytäkirjan ja/tai jonkin vastaavan järjestelmän kautta saatujen tietojen perusteella. Määrityksessä voidaan käyttää myös sellaisten onnettomuuksien analysointia, joissa on ollut mukana hyväksyttyjen laitosten luokittelemia aluksia.

Myös jäsenvaltioiden 12 artiklan mukaisesti tekemät ilmoitukset otetaan huomioon laitosten toiminnan laatua turvallisuuden edistämisessä ja pilaantumisen ehkäisyssä arvioitaessa.

Edellä 7 artiklan nojalla perustettu komitea määrittää perusteet, joita sovelletaan päätettäessä tässä kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella siitä, milloin lippuvaltion puolesta toimivan laitoksen tason voidaan katsoa olevan sellainen, että se aiheuttaa turvallisuudelle ja ympäristölle uhan, jota ei voida hyväksyä.

Komissio antaa 1 kohdassa tarkoitettua hyväksynnän peruuttamista koskevat päätösluonnokset komitean käsiteltäväksi joko omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion pyynnöstä.

10 artikla

1. Jäsenvaltio, joka katsoo, ettei hyväksyttyä laitosta voida enää valtuuttaa suorittamaan sen puolesta 3 artiklassa määritettyjä tehtäviä, voi liitteessä esitetyistä vaatimuksista riippumatta keskeyttää tällaisen valtuutuksen voimassaolon seuraavaa menettelyä noudattaen:

a) jäsenvaltion on annettava viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille tieto päätöksestä ja sen perusteluista;

b) komissio tutkii, onko keskeytys perusteltu turvallisuuteen tai ympäristöön kohdistuvan vakavan vaaran vuoksi;

c) komissio ilmoittaa 7 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen jäsenvaltiolle, onko sen päätös keskeyttää valtuutuksen voimassaolo perusteltu turvallisuuteen tai ympäristöön kohdistuvan vakavan vaaran vuoksi, ja, jos päätös ei ole perusteltu, se pyytää jäsenvaltiota peruuttamaan keskeytyksen.

2. Jos komissio katsoo, että hyväksytyn laitoksen kyky taata turvallisuus ja ehkäistä pilaantumista heikkenee, mutta että tämä ei kuitenkaan oikeuta peruuttamaan laitoksen hyväksyntää 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen perusteiden nojalla, se voi päättää, että asiasta ilmoitetaan hyväksytylle laitokselle ja että laitosta pyydetään toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet parantaakseen toimintansa laatua turvallisuuden edistämisessä ja pilaantumisen ehkäisemisessä tason parantamiseksi, ja ilmoittaa tästä jäsenvaltioille. Jos hyväksytty laitos ei anna komissiolle asianmukaista vastausta tai jos komissio katsoo, etteivät hyväksytyn laitoksen toteuttamat toimenpiteet ole parantaneet sen kykyä taata turvallisuus ja ehkäistä pilaantumista, komissio voi 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää keskeyttää laitoksen hyväksynnän voimassaolon yhden vuoden ajaksi sen jälkeen, kun kyseiselle laitokselle on annettu mahdollisuus esittää omat huomautuksensa. Tänä aikana ei hyväksytty laitos saa myöntää eikä uusia mitään todistuskirjoja jäsenvaltioiden lippujen alla purjehtiville aluksille, mutta laitoksen aiemmin myöntämät tai uusimat todistuskirjat pysyvät voimassa.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä sovelletaan myös silloin, kun komissiolla on näyttöä siitä, ettei hyväksytty laitos ole noudattanut 15 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan säännöksiä.

4. Vuoden kuluttua siitä, kun komissio on päättänyt laitoksen hyväksynnän voimassaolon keskeyttämisestä, se arvioi, onko laitos korjannut 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut puutteet, jotka johtivat hyväksynnän voimassaolon keskeyttämiseen. Jos kyseisiä puutteita yhä

▼M2

ilmenee, hyväksyntä peruutetaan 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

11 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen puolesta 3 artiklan 2 kohdassa mainitussa tarkoituksessa toimivat hyväksytyt laitokset suorittavat tehokkaasti kyseisessä artiklassa tarkoitetut tehtävät toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla.

2. Kunkin jäsenvaltion on suoritettava edellä mainittu velvoite vähintään joka toinen vuosi sekä toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle kertomus tämän valvonnan tuloksista viimeistään sen vuoden 31 päivänä maaliskuuta, joka seuraa niitä edeltäviä vuosia, joiden osalta noudattamista on arvioitu.

3. Komissio arvioi kaikki hyväksytyt laitokset yhdessä sen jäsenvaltion kanssa, joka on esittänyt laitosta koskevan hyväksymispyynnön, säännöllisesti ja vähintään joka toinen vuosi varmistuakseen siitä, että ne täyttävät liitteen vaatimukset. Valitessaan arvioitavia laitoksia komissio kiinnittää erityistä huomiota laitoksen todettuun toiminnan laatuun turvallisuuden edistämisessä ja pilaantumisen ehkäisemisessä tasoon, onnettomuustilastoihin sekä jäsenvaltioiden 12 artiklan mukaisesti tekemiin ilmoituksiin. Arviointiin voi sisältyä vierailuja laitoksen aluetoimistoissa sekä alusten satunnaisia tarkastuksia laitoksen toiminnan tason tarkastamiseksi. Tällöin komissio ilmoittaa asiasta tarvittaessa jäsenvaltiolle, jossa aluetoimisto sijaitsee. Komissio toimittaa jäsenvaltioille kertomuksen arvioinnin tuloksista.

4. Kunkin hyväksytyn laitoksen on vuosittain annettava 7 artiklan nojalla asetetun komitean käytettäväksi laaduntarkkailuarviointinsa.

12 artikla

Harjoittaessaan satamavaltiona tarkastusoikeuttaan ja täyttäessään tarkastusvelvollisuuksiaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille sekä lippuvaltiolle, jos ne havaitsevat, että lippuvaltion puolesta toimivat laitokset ovat antaneet voimassaolevia todistuskirjoja alukselle, joka ei täytä kansainvälisten yleissopimusten asiaa koskevia määräyksiä, tai että aluksessa, jolla on voimassa oleva luokitustodistus, on kyseisen todistuksen kattamiin seikkoihin liittyviä puutteita. Tämän artiklan nojalla on ilmoitettava ainoastaan tapaukset, joissa alukset aiheuttavat vakavan uhan turvallisuudelle ja ympäristölle tai joiden osalta on näyttöä laitoksen toimineen erityisen piittaamattomasti. Kyseiselle hyväksytylle laitokselle on ilmoitettava asiasta ensimmäisen tarkastuksen yhteydessä niin, että se voi heti toteuttaa asianmukaiset jatkotoimenpiteet.

▼B

14 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen lipun alla purjehtiva alus on rakennettu ja sitä huolletaan hyväksytyn laitoksen laatimien runkoa, koneistoa, sähkölaitteita ja hallintalaitteita koskevien vaatimusten mukaisesti.

2. Jäsenvaltio voi päättää käyttää hyväksytyn laitoksen sääntöjä vastaavina pitämiään sääntöjä ainoastaan sillä edellytyksellä, että sen antaa nämä säännöt viipymättä tiedoksi komissiolle direktiivissä 83/189/ETY säädettyä menettelyä noudattaen sekä muille jäsenvaltioille, ja että yksikään jäsenvaltio tai komissio ei niitä vastusta tai ole ►M2 7 artiklan 2 kohdassa ◄ säädettyä menettelyä soveltamalla todennut, etteivät ne ole vastaavia.

15 artikla

▼M2

1. Hyväksyttyjen laitosten on määräajoin neuvoteltava keskenään teknisten standardiensa ja niiden täytäntöönpanon vastaavuuden ylläpitä-

▼M2

miseksi ohjeista lippuvaltioiden avustamiseksi IMO:n oikeudellisten välineiden täytäntöönpanossa annetun IMO:n päätöslauselman A.847(20) mukaisesti. Laitosten on määräajoin toimitettava komissiolle kertomukset standardien alalla tapahtuneesta olennaisesta kehityksestä.

▼B

2. Hyväksyttyjen laitosten on osoitettava olevansa valmiita yhteistyöhön satamavaltion valvonnasta vastaavien viranomaisten kanssa, kun on kyse niiden luokkaan kuuluvasta aluksesta, erityisesti todettujen poikkeavuuksien tai muiden puutteiden korjaamisen helpottamiseksi.

▼M2

3. Hyväksyttyjen laitosten on toimitettava kaikille jäsenvaltioille, jotka ovat antaneet 3 artiklassa säädettyjä valtuutuksia, ja komissiolle kaikki niiden luokiteltua aluskantaa, siirtoja, luokan muutoksia, luokituksen voimassaolon keskeyttämisiä tai luokituksen peruuttamisia koskevat asiaankuuluvat tiedot riippumatta siitä, minkä lipun alla alukset purjehtivat. Siirtoja, luokan muutoksia, luokituksen voimassaolon keskeyttämisiä tai luokituksen peruuttamisia koskevat tiedot, mukaan lukien tiedot kaikista myöhässä olevista katsastuksista, noudattamatta jätetyistä suosituksista sekä luokitusehdoista, käyttöehdoista tai käyttörajoituksista, joita laitosten luokittelemille aluksille on asetettu — riippumatta siitä, minkä lipun alla alukset purjehtivat — on toimitettava myös Sirenac-tietojärjestelmään satamavaltioiden suorittamaan valvontaan liittyviä tarkastuksia varten sekä julkaistava kyseisten laitosten Internet-sivuilla.

4. Hyväksytyt laitokset eivät saa antaa todistuskirjoja alukselle — riippumatta siitä, minkä lipun alla alus purjehtii — joka on poistettu luokasta tai jonka luokkaa muutetaan turvallisuussyistä, antamatta lippuvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisuutta esittää kohtuullisen ajan kuluessa lausuntoaan sen määrittämiseksi, onko täydellinen tarkastus tarpeellinen.

5. Jos luokitus siirretään hyväksytyltä laitokselta toiselle, luovuttavan laitoksen on ilmoitettava vastaanottavalle laitokselle kaikista myöhässä olevista katsastuksista, noudattamatta jätetyistä suosituksista sekä luokitusehdoista, käyttöehdoista tai käyttörajoituksista, joita alukselle on asetettu. Siirron tapahtuessa luovuttavan laitoksen on toimitettava vastaanottavalle laitokselle täydelliset tiedot aluksen historiasta. Vastaanottava laitos voi antaa aluksen todistuskirjat vasta sitten, kun kaikki myöhässä olevat katsastukset ja noudattamatta jätetyissä suosituksissa edellytetyt toimenpiteet on suoritettu asianmukaisesti ja kaikki luokitusehdot, joita alukselle on aiemmin asetettu, on täytetty luovuttavan laitoksen määrittelemällä tavalla. Vastaanottavan laitoksen on ennen todistuskirjojen antamista ilmoitettava luovuttavalle laitokselle todistuskirjojen antamispäivä ja vahvistettava, milloin, missä ja miten kukin myöhässä oleva katsastus ja noudattamatta jätetyissä suosituksissa edellytetyt toimenpiteet on tehty ja kukin luokitusehto on täytetty. Hyväksyttyjen laitosten on toimittava yhteistyössä pannakseen tämän kohdan säännökset asianmukaisesti täytäntöön.

▼B

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 31 päivänä joulukuuta 1995.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus niitä virallisesti julkaistaessa. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava viipymättä kaikki tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Komissio antaa tästä tiedon muille jäsenvaltioille.

▼M2

4. Komissio tiedottaa lisäksi säännöllisin väliajoin Euroopan parlamentille ja neuvostolle direktiivin täytäntöönpanon edistymisestä jäsenvaltioissa.

▼B

17 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE

DIREKTIIVIN 3 ARTIKLASSA TARKOITETTUIHIN LAITOKSIIN SOVELLETTAVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

▼M2

A. YLEISET VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

1. Hyväksytyn laitoksen on voitava asiakirjoin osoittaa omaavansa laajan kokemuksen kauppa-alusten suunnittelun ja rakenteen arvioinnin alalta.

2. Laitoksen antamien luokitusten piiriin on kuuluttava vähintään 1 000 valtamerialusta (bruttovetoisuus yli 100), jotka vastaavat yhteensä bruttovetoisuutta, joka on vähintään viisi miljoonaa.

3. Laitoksella on oltava palveluksessaan riittävästi teknistä henkilökuntaa luokiteltujen alusten lukumäärään nähden. Edellä 2 kohdan määräysten täyttämiseksi tarvitaan vähintään 100 päätoimista tarkastajaa.

4. Laitoksella on oltava yksityiskohtaiset säännöt ja määräykset kauppa-alusten rakenteesta, rakentamisesta ja määräaikaisista katsastuksista. Nämä säännöt ja määräykset on julkaistava, niitä on päivitettävä jatkuvasti ja parannettava tutkimus- ja kehitysohjelmien avulla.

5. Laitoksen on vuosittain julkaistava alusrekisterinsä tai pidettävä yllä yleisön käytettävissä olevaa sähköistä tietokantaa.

6. Laitos ei saa olla alusten omistajien tai rakentajien tai muiden kaupallista toimintaa alusten valmistuksen, varustuksen, korjauksen tai käytön alalla harjoittavien määräysvallassa. Laitoksen tulot ei saa olla merkittävässä määrin yhden kaupallisen yrityksen varassa. Hyväksytty laitos ei saa suorittaa lakisääteistä tehtävää, jos sillä on liiketoiminnallisia, henkilökohtaisia tai sukulaissuhteeseen perustuvia siteitä aluksen omistajaan tai liikenteenharjoittajaan tai jos se on itse aluksen omistaja tai liikenteenharjoittaja. Tätä sidonnaisuuksien kieltoa on sovellettava myös hyväksytyn laitoksen palveluksessa oleviin tarkastajiin.

7. Laitoksen on toimittava viranomaisen puolesta toimivien hyväksyttyjen laitosten katsastus- ja todistustenantotoimien kuvauksista annetun IMO:n päätöslauselman A.789(19) liitteessä esitettyjen määräysten mukaisesti siltä osin, kuin nämä määräykset koskevat seikkoja, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan.

B. ERITYISET VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

▼B

1. Laitos:

   a) pitää palveluksessaan huomattavaa teknistä, hallinnollista, tuki- ja tutkimushenkilökuntaa, jota on oikeassa suhteessa hoidettaviin tehtäviin ja luokiteltuihin aluksiin nähden, ja huolehtii lisäksi kapasiteetin kehittämisestä sekä sääntöjen ja määräysten ylläpitämisestä;

   b) huolehtii päätoimisen teknisen henkilökuntansa tai muiden hyväksyttyjen laitosten päätoimisen teknisen henkilökunnan avulla maailmanlaajuisesta kattavuudesta.

2. Laitoksella on eettiset säännöt.

3. Laitosta johdetaan ja hallinnoidaan tavalla, joka takaa viranomaisen vaatimien tietojen luottamuksellisuuden.

▼M2

4. Laitos on valmis toimittamaan kaikki asiaankuuluvat tiedot viranomaisille, komissiolle ja asianomaisille osapuolille.

5. Laitoksen johto on määritellyt ja asiakirjoin vahvistanut laatuun liittyvän politiikkansa ja tavoitteensa sekä sitoutumisensa näihin tavoitteisiin ja varmistanut, että tämä politiikka ymmärretään, sitä sovelletaan ja ylläpidetään laitoksen kaikilla tasoilla. Laitoksen politiikassa on viitattava turvallisuustasoa ja pilaantumisen ehkäisyn tasoa koskeviin tavoitteisiin ja osoittimiin.

6. Laitos on laatinut ja toteuttanut tehokkaan sisäisen laatujärjestelmän ja pitää yllä tällaista järjestelmää, joka perustuu kansainvälisesti tunnustettujen laatustandardien soveltuviin osiin ja vastaa standardeja EN 45004 (valvontaelimet) ja EN 29001, sellaisina kuin niitä on tulkittu IACS:n

▼M2

Quality System Certification Scheme Requirements -vaatimuksissa, ja joka takaa muun muassa, että

a) laitoksen säännöt ja määräykset laaditaan ja niitä ylläpidetään järjestelmällisellä tavalla;

b) laitoksen sääntöjä ja määräyksiä noudatetaan ja käyttöön otetaan sisäinen järjestelmä palvelun laadun mittaamiseksi suhteessa näihin sääntöihin ja määräyksiin;

c) lakisääteisen tehtävän, joka laitos on valtuutettu tekemään, vaatimukset täytetään, ja käyttöön otetaan sisäinen järjestelmä palvelun laadun mittaamiseksi suhteessa kansainvälisten yleissopimusten noudattamiseen;

d) sellaisten henkilökunnan jäsenten, joiden työ vaikuttaa laitoksen tarjoamien palvelujen laatuun, vastuu, valtuudet ja keskinäiset suhteet määritellään ja vahvistetaan asiakirjoin;

e) kaikki työ suoritetaan valvotuissa olosuhteissa;

f) käytössä on valvontajärjestelmä, jonka avulla pystytään valvomaan suoraan laitoksen palveluksessa olevien katsastajien sekä teknisen ja hallinnollisen henkilöstön toteuttamia toimenpiteitä ja suorittamaa työtä;

g) vaadittuja lakisääteisiä töitä, jotka laitos on valtuutettu tekemään, suorittavat ainoastaan laitoksen päätoimiset katsastajat tai muiden hyväksyttyjen laitosten päätoimiset katsastajat; päätoimisilla katsastajilla on kaikissa tapauksissa oltava kattavat ja suoritettavan katsastuksen kannalta tarpeelliset tiedot tietystä alustyypistä, jonka osalta he suorittavat lakisääteisiä tehtäviä, sekä sitä koskevista sovellettavista vaatimuksista;

h) käytössä on järjestelmä katsastajien kelpuuttamiseksi ja heidän tietojensa säännölliseksi ajantasaistamiseksi;

i) pidetään kirjoja, joista näkyy, että vaaditut standardit on täytetty eri aloilla, joilla palveluja on toimitettu, ja että laatujärjestelmä toimii tehokkaasti;

j) kaikilla toimipaikoilla ylläpidetään kattavaa järjestelmää laatuun liittyvän toiminnan suunniteltua ja asiakirjoin vahvistettua sisäistä tarkastusta varten;

k) yhdenmukaistetussa katsastus- ja todistustenantojärjestelmässä vaaditut lakisääteiset katsastukset ja tarkastukset, joita laitos on valtuutettu tekemään, suoritetaan yhdenmukaistettuun katsastus- ja todistustenantojärjestelmään liittyvistä katsastusohjeista annetun IMO:n päätöslauselman A.746(18) liitteessä ja lisäyksessä esitettyjen määräysten mukaisesti;

l) yrityksen keskus- ja aluetoimistojen sekä hyväksyttyjen laitosten ja niiden katsastajien välille määritellään selkeät ja suorat vastuu- ja valvontasuhteet.

7. Laitoksen on osoitettava kykynsä

a) laatia ja pitää ajan tasalla täydellistä ja asianmukaista runkoon, koneistoon, sähkölaitteisiin ja hallintalaitteisiin liittyviä sääntöjä ja määräyksiä, jotka vastaavat laadultaan kansainvälisesti tunnustettuja teknisiä standardeja ja joiden perusteella voidaan antaa Solas-yleissopimukseen liittyviä todistuskirjoja ja matkustaja-alusten turvallisuuskirjoja (aluksen rakenteen ja koneistojen sääntöjenmukaisuuden osalta) sekä lastiviivayleissopimukseen liittyviä todistuskirjoja (aluksen lujuuden sääntöjen mukaisuuden osalta);

b) suorittaa kaikki kansainvälisissä yleissopimuksissa todistuskirjojen antamiseksi vaaditut tarkastukset ja katsastukset, mukaan lukien tarvittavat mahdollisuudet arvioida — päteviä asiantuntijoita käyttäen ja ohjeista viranomaisille kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännöstön (ISM) täytäntöönpanoa varten annetun IMO:n päätöslauselman A.788(19) mukaisesti — todistusten piiriin kuuluvaksi tarkoitetun turvallisuusjohtamisjärjestelmän täytäntöönpanoa ja ylläpitämistä sekä maissa että aluksilla.

▼B

8. Laitoksen laatujärjestelmästä antaa todistuksen sen valtion viranomaisen hyväksymä riippumaton tarkastuselin, jossa se sijaitsee.

▼M2

9. Laitoksen on sallittava viranomaisten ja muiden asianomaisten osapuolien edustajien osallistuminen laitoksen sääntöjen ja määräysten laatimiseen.